

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

Svojstva kršćanske ženidbe

Jedna i nerazrješiva

Dva su temeljna svojstva kršćanske ženidbe: jedinstvo i nerazrješivost. Oba su svojstva nedjeljiva od kršćanske ženidbe ako je valjano sklopljena i izvršena bračnim činom. Od toga trenutka kad mladenci jedan drugome očituju svoju ljubav i pristanak u sakrament ženidbe, i kada se njihova ženidbena veza perfektuira spolnim zajedništvom – takav vez ima svojstvo jedinstva i nerazrješivosti. Pogledajmo što to znači za konkretnu kršćansku ženidbu.

Jedinstvo kršćanske ženidbe

Kršćanska je ženidbe monogama, to znači da jedan bračni drug može imati u isto vrijeme samo jednu osobu vezanu ženidbenim vezom. To svojstvo kršćanske ženidbe nije proizvoljno. Čitamo ga prije svega u volji Stvoriteljevoj. U biblijskom izvještaju o stvaranju čovjeka govor je o jednom muškarcu i jednoj ženi. I premda nam povijest svjedoči drugačiju praksu, ljudi najrazličitije poligamijske zajednice, Krist svjedoči da „u početku nije bilo tako“ (Mt 19,8).

U prvom smo razmišljanju o ženidbi istakli da čovjek nije gospodar braka, već u njega ulazi prepoznavajući u njemu volju i plan Stvoriteljev. Prema tome na može ga samovoljno niti mijenjati s obzirom na njegova svojstva. Budući da ovdje govorimo o kršćanskoj ženidbi onda je pogotovo volja Stvoriteljeva njezino pravilo.

Narav ljubavi

Za jedinstvo ženidbe govori i sama narav ljubavi, koja je bitni temelj ženidbe, sakramentalni njezin znak. Ljubav je jedinstveni doživljaj i iskustvo koje povezuje dvije osobe, među njima struji na takav način da isključuje svakog trećeg. Po svojoj naravi ljubav je darivanje i prihvaćanje osobe u svoj njezinoj cjelovitosti, pa se tako darova osoba niti želi niti može bilo kome drugome darovati.

Stoga ljubav, ako je prava do kraja ispunja osobe koje povezuje. Kod toga se ljubav ne smije miješati s izvanjskom dopadljivošću druge osobe. Takva ljubav može povezati samo dvije osobe. Takva ljubav onda rađa vjernošću drugoj osobi i u isto vrijeme isključuje svakog trećeg. Prava ljubav uvijek zahtijeva čitavog čovjeka i angažira ga u totalitetu njegovog bića.

Dobro djece

Na jedinstvenost ženidbe zaključujemo iz plodnosti bračne ljubavi, a to su djeca. Dobro djece zahtijeva jedinstvenost ženidbe. Ne treba puno isticati što za dijete znači ako se rađa i odrasta okruženo ljubavlju svojih roditelja. Jednako je tako i s oblikovanjem psihoprofila djeteta, u kojemu i otac i majka (kao muški ženski uzor) imaju nezamjenjivu ulogu. Dijete koje raste i razvija se bez jednog roditelja nosi trajno oštećenje u svojem psihoprofilu. Zajedništvo roditelja, njihova međusobna ljubav – osnovni je ambijent normalnog razvoja djeteta. Ta je činjenica potvrđena kako na opće ljudskom iskustvu, tako i na razini znanstvenog razmišljanja.

Ovo što smo do sada rekli ne vrijedi samo za kršćansku ženidbu, već i za svaku ljudsku ženidbenu vezu. Po svojoj naravi, planu i zamisli Stvoriteljevoj ona je jedinstvena. Prema tome i oni koji nisu kršćani pozvani su da žive ovu temeljnu vlastitost braka, a to je jedinstvo. Brak kao Stvoriteljeve ustanova već u naravnom redu ukazuje na jedinstvenost. Tu je razlog da je i većina zakonodavstva suvremenih država odredila monogami brak kao temeljni oblik čovjekove ženidbene veze.

Osim ovih razloga krštenici su pozvani da žive jedinstvo svoje kršćanske ženidbe i na temelju samog sakramenta Ženidbe. Govoreći o sakramentu, istakli smo da sakrament Ženidbe suobličuje vezu bračnih drugove onoj vezi i zajedništvu koje vlada između Krista i Crkve. Stoga Pavao i poziva bračne drugove da žive svoje zajedništvo onako kako ga žive Krist i Crkva (Ef 5,25-30).

Jedan je Krist i jedna je Crkva

Ako su bračni drugovi suobličeni Kristu i Crkvi, onda je nedvojbeno jasna jedinstvenost kršćanske ženidbe, jer za Krista nema druge Crkve osim jedne jedine za koju je dao život i koju je sojom krvlju oprao i otkupio. Isto tako za Crkvu nema drugog Krista osim Isusa iz Nazareta za kojega živi njemu sva predana. Sakrament Ženidbe obilježava i suobličenje dvoje ljudi tom zajedništvu Krista i Crkve i oni su pozvani da svojim životom to zajedništvo naviještaju. A oni to mogu samo ako žive jedinstvo ženidbe.

SVETI SAKRAMENTI

Ženidbeni je vez nerazrješiv

On je to već po Stvoriteljevoj ustanovi i zamisli. Krist želi da u njegovoj zajednici brak izgleda kao na početku. Sve što je povijest nataložila na brak i tako ga udaljila od izvorne Stvoriteljeve zamisli – „tvrdoća“ je ljudskog srca. Isusove su riječi u tom pogledu jasne (Mt 19,3-9).

Istim riječima kojima proklamira jedinstvo ženidbe, Isus očituje i nerazrješivost ženidbenog veza. Isti oni razlozi koji govore za jedinstvo, govore i za nerazrješivost. Sakramentalni vez ima i nosi u sebi biljeg zajedništva Krista i Crkve, veze kojom su oni povezani.

A photograph of a bride and groom holding hands during a wedding ceremony. The bride is on the left, wearing a white wedding dress with lace detailing. The groom is on the right, wearing a dark suit with a white boutonniere. They are holding hands in the center of the frame. The background is softly blurred, showing other guests and the interior of a church or wedding hall.

Što točno označava
"privola" kod sklapanja
sakramenta braka?

BookMir

A ta je veza jednom zauvijek, nerazrješiva. Jer, Krist nikada neće ostaviti svoje Crkve, a niti ona njega. Upravo takvom nerazrješivom vezu i zajedništvu suobličeni su muž i žena i tu je najdublji temelj nerazrješivosti kršćanske ženidbe. Svjedočeći svojim životom nerazrješivost svojega ženidbenog veza kršćanski bračni drugovi naviještaju nerazdruživo zajedništvo Krista i njegove Crkve.

Govoreći o nerazrješivosti ženidbe apostol Pavao podsjeća Korinćane da se ne radi o ljudskoj uredbi, njegovoj volji ili želji, već da je to zapovijed Gospodinova:

„A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja - ako se ipak rastavi, neka ostane neudata ili neka se s mužem pomiri – i muž neka ne otpušta žene.“ (1 Kor 7,10-11).

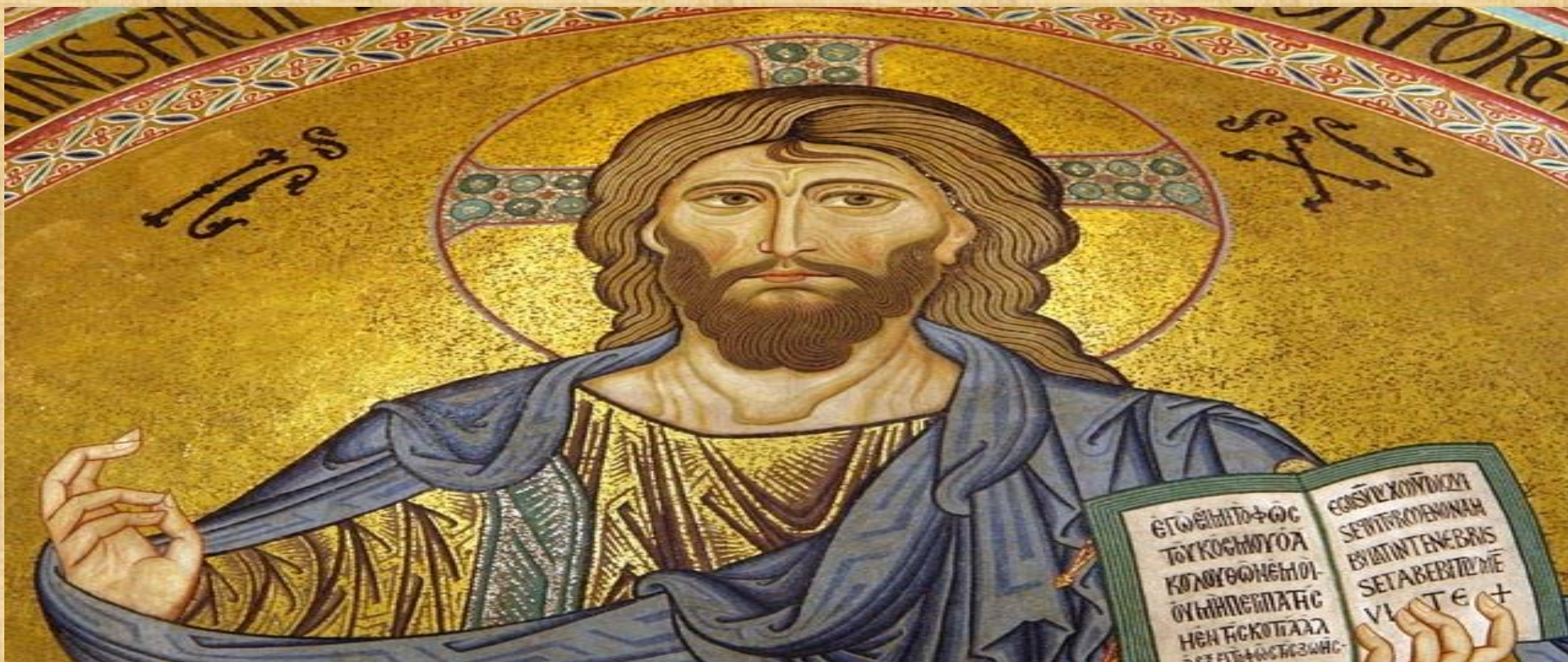
Rastava

Važno je u ovom tekstu uočiti, da ako se muž i žena i rastanu, njihov ženidbeni vez ostaje, i dužni su ga trajno živjeti i sastati se, ili živjeti odvojeno ali bez novog uspostavljanja ženidbenog veza (očito da prijašnje traje). Ovim dotičemo problem rastave kršćanske ženidbe. Da budemo precizni u izrazima jer se radi o važnoj stvari: ženidbeni je vez nerazrješiv, ali je zajedništvo bračnih drugova iz opravdanih i teških razloga rastavljivo, s time da ženidbeni vez ostaje kao i nemogućnost sklapanja nove ženidbe.

Crkveno zakonodavstvo

Pogledajmo s time u vezi norme crkvenog zakonodavstva (Codex iuris canonici). U pogledu ženidbenog veza ženidbenog veza Kodeks jasno kaže: „Sklopljenu se i izvršenu ženidbu nekakvom ljudskom vlašću i ni iz kakvih razloga osim smrti ne može razriješiti.“ (can. 1141). Kad je govor o rastavi bračnih drugova, treba imati na umu da ženidbeni vez trajno ostaje i nijedan od njih ne može sklopiti drugu ženidbu. Snagom ženidbenog veza bračni drugovi imaju pravo i dužnost zajedničkog života osim ako ih od toga ispričava opravdani razlog (can. 1151). To je, dakle, samo rastava od zajedničkog života, ali ne i ženidbenog veza. U svako doba njihovo se zajedništvo može obnoviti, jer ženidbeni vez među njima trajno postoji.

Današnje krize

Gledajući današnji ritam života, mentalitet ljudi i njihova poimanja može nam se ovakvo shvaćanje činiti krutim, teškim i dalekim od stvarnosti koja se konkretno živi. Svjedoci smo, naime, bezbrojnih rastava, susreta s ljudima koji su pogrešno izabrali bračnog druga, muče se i ne vide izlaza, a svoju pogrešku više ne mogu ispraviti. Posebna je poteškoća za vjernika, koji želi živjeti Gospodinove riječi. Ali usprkos toga moramo reći da nijedna ljudska vlast, pa ni Crkva ne može jednom valjano sklopljeni i izvršeni brak razriješiti.

Možda treba lijek tražiti drugdje, a to je bolja i savjesnija priprava za brak, odgoj mladih za izbor bračnog druga, odgoj za bračni život, pa će se i pogreške oko izbora svesti na najmanju moguću mjeru. Osim toga skladnost braka često ovisi o izgrađenosti bračnih drugova, njihovog poimanja ljubavi i prihvaćanja jedan drugoga. Što je manje sebičnosti i više spremnosti na darivanje i žrtvu, to pojedini brak ima više šanse da bude uspješan. To su elementi u kojima treba tražiti uspješnu terapiju ozdravljenja današnjeg braka.

PUT POSVEĆENJA

10.000.000

ŽIVI OD
PRESVETE
EUHARISTIJE

SVE ŠTO ČINIŠ,
NASTOJ ČINITI
S LJUBAVLJU

SLJEDI
MARIJIN
PRIMJER

PRIHVAĆAJ
BOŽJU
VOLJU

SVAKODNEVNO
RAZGOVARAJ
S BOGOM

BORI SE
PROTIV
NAPASTI

RAVNAJ SE PREMA
BOGU, A NE
PREMA LJUDIMA

LJUBI
BEIGRANIČNOM
LJUBAVLJU

BUDITE DAKLE SAVRŠENI KAO ŠTO JE SAVRŠEN OTAC VAŠ NEBESKI (1. P. 3, 48)